

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 476

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 7 mai 2021

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina		
LEGI ȘI DECRETE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
123.	— Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 5/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală	2	573.	— Ordin al ministrului sănătății privind modificarea și completarea anexei nr. 1 la Ordinul ministrului sănătății nr. 1.165/2020 pentru aprobarea prețurilor maxime ale medicamentelor de uz uman, valabile în România, care pot fi utilizate/comercializate de către deținătorii de autorizație de punere pe piață a medicamentelor sau reprezentanții acestora, distribuitorii angro și furnizorii de servicii medicale și medicamente pentru acele medicamente care fac obiectul unei relații contractuale cu Ministerul Sănătății, casele de asigurări de sănătate și/sau direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, cuprinse în Catalogul național al prețurilor medicamentelor autorizate de punere pe piață în România, a prețurilor de referință generice și a prețurilor de referință inovative	12–14
589.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 5/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală	3	574.	— Ordin al ministrului sănătății pentru modificarea anexei nr. 2 la Ordinul ministrului sănătății nr. 434/2021 privind aprobarea Planului de măsuri pentru organizarea spitalelor și a unităților de dializă în contextul pandemiei de COVID-19 și a listei spitalelor și unităților de dializă care asigură asistența medicală pentru pacienți, cazuri confirmate și suspecte de COVID-19, conform clasificării spitalelor în 3 niveluri de competență	15–16
★		★			
127.	— Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 19/2019 pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală	3–4	Rectificări	16	
593.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 19/2019 pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală	5			
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE					
Decizia nr. 99 din 16 februarie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3) din Legea nr. 61/1993 privind alocația de stat pentru copii	5–7				
Decizia nr. 106 din 23 februarie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și a celor cuprinse în capitolul II din anexa nr. V și în art. 17 alin. (3) din capitolul VIII din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017	8–11				

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 5/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 5 din 28 ianuarie 2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, adoptată în temeiul art. 1 pct. I.3 din Legea nr. 262/2019 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 68 din 31 ianuarie 2020, cu modificările ulterioare, cu următoarele modificări:

1. La articolul I punctul 12, alineatele (13) și (15) ale articolului 29¹⁴ se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(13) În cazul în care există mai mulți intermediari, obligația de raportare a informațiilor cu privire la aranjamentul transfrontalier care face obiectul raportării revine tuturor intermediarilor implicați în același aranjament transfrontalier care face obiectul raportării. Oricare dintre intermediarii implicați în același aranjament transfrontalier care face obiectul raportării poate fi exonerat de la obligația de raportare a informațiilor prevăzute la alin. (19) către A.N.A.F. dacă deține dovezi concludente, din care să rezulte dincolo de orice dubiu că informațiile prevăzute la alin. (19) au fost deja raportate către A.N.A.F. sau către autoritatea competentă dintr-un alt stat membru de un alt intermediar.

.....
 (15) Sunt exonerati de la îndeplinirea obligației de raportare contribuabilii relevanți care dețin dovezi concludente din care rezultă dincolo de orice dubiu că informațiile menționate la alin. (19) au fost deja raportate către A.N.A.F. sau către autoritatea competentă dintr-un alt stat membru de un alt contribuabil relevant.”

2. La articolul I punctul 18, anexa (anexa nr. 4 la Legea nr. 207/2015) se modifică după cum urmează:

— **La partea a II-a categoria A, punctele 1 și 3 se modifică și vor avea următorul cuprins:**

„1. Un aranjament transfrontalier în cazul căruia contribuabilul relevant sau un participant la aranjamentul transfrontalier acceptă să respecte o clauză de confidențialitate care îi poate impune să nu comunice modul în care aranjamentul respectiv ar putea duce la obținerea unui avantaj fiscal către alți intermediari sau către autoritățile fiscale

.....
 3. Un aranjament transfrontalier care conține o documentație și/sau o structură puternic standardizată și care este disponibil pentru mai mult de un contribuabil relevant fără a fi necesară personalizarea substanțială a acestuia pentru implementare”.

— **La partea a II-a, categoria B se modifică și va avea următorul cuprins:**

„1. Un aranjament transfrontalier prin care un participant la aranjamentul respectiv ia măsuri artificiale care constau în achiziționarea unei societăți care înregistrează pierderi, întreruperea activității principale a respectivei societăți și utilizarea pierderilor societății pentru a reduce obligațiile fiscale,

inclusiv prin intermediul unui transfer al acestor pierderi către o altă jurisdicție sau prin accelerarea utilizării acestor pierderi

2. Un aranjament transfrontalier care are ca efect conversia veniturilor în capital, donații sau alte categorii de venituri care sunt impozitate la un nivel mai redus sau sunt scutite de la plata impozitelor

3. Un aranjament transfrontalier care include tranzacții circulare care au ca rezultat un carusel de fonduri (round-tripping of funds), anume prin implicarea unor entități interpușe fără alt scop comercial primar sau prin tranzacții care se compensează ori se anulează reciproc sau care au alte caracteristici similare”.

— **La partea a II-a categoria C, litera b) a punctului 1 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„b) cu toate că destinatarul este rezident fiscal într-o jurisdicție, acea jurisdicție:

(i) nu impune un impozit pe profit sau impune un impozit pe profit la o cotă egală cu zero ori mai mică de 1%; sau

(ii) este inclusă într-o listă de jurisdicții ale unor țări terțe care au fost evaluate de statele membre, în mod colectiv sau în cadrul Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică, și au fost calificate ca fiind necooperante;”.

— **La partea a II-a categoria E, punctul 1, partea introductivă a punctului 2 și punctul 3 se modifică și vor avea următorul cuprins:**

„1. Un aranjament transfrontalier care implică utilizarea unor reglementări unilaterale privind «zona de siguranță», potrivit înțelesului atribuit acestei noțiuni de Liniile directoare privind prețurile de transfer emise de către Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică pentru societățile multinaționale și administrațiile fiscale, cu modificările și completările ulterioare

2. Un aranjament transfrontalier care implică transferul de active necorporale greu de evaluat, potrivit înțelesului atribuit acestei noțiuni de Liniile directoare privind prețurile de transfer emise de către Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică pentru societățile multinaționale și administrațiile fiscale, cu modificările și completările ulterioare. Noțiunea «active necorporale greu de evaluat» vizează activele necorporale sau drepturile asupra acestora pentru care, la momentul transferului lor între întreprinderi asociate:

.....
 3. Un aranjament transfrontalier care implică un transfer transfrontalier de funcții și/sau riscuri și/sau de active în interiorul unui grup, dacă profiturile anuale preconizate, determinate înainte de a calcula impactul dobânzilor și a impozitelor asupra acestora (EBIT), pentru perioada de 3 ani ulterioară transferului, de către entitatea/entitățile care efectuează transferul, sunt mai mici de 50% din EBIT anuale preconizate de către această entitate/aceste entități care efectuează transferul, dacă transferul nu ar fi avut loc”.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
LUDOVIC ORBAN

PREȘEDINTELE SENATULUI
ANCA DANA DRAGU

București, 6 mai 2021.
 Nr. 123.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței
Guvernului nr. 5/2020 pentru modificarea și completarea
Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 5/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 6 mai 2021.
Nr. 589.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 19/2019 pentru modificarea
și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 19 din 21 august 2019 pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, adoptată în temeiul art. 1 pct. I.6 din Legea nr. 128/2019 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 694 din 22 august 2019, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul I punctul 3, la articolul 283³, litera d) și punctul 2 al literei e) ale alineatului (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„d) o trimitere la normele legale în vigoare și la acordurile sau convențiile prevăzute la art. 283¹ alin. (3) lit. a). În cazul în care se aplică mai multe acorduri sau convenții, persoana afectată precizează acordul sau convenția care generează chestiunea litigioasă;

2. detalii privind căile de atac administrative și judiciare exercitate de persoana afectată, procedurile inițiate de persoana afectată în ceea ce privește tranzacțiile relevante, precum și copii ale deciziilor de soluționare a contestației și/sau ale hotărârilor judecătorești pronunțate, după caz, în legătură cu chestiunea litigioasă;”.

2. La articolul I punctul 3, alineatul (1) al articolului 283⁷ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 283⁷. — (1) În cazul în care comisia consultativă nu este înființată în termenul prevăzut la art. 283⁶ alin. (4), persoana afectată poate să adreseze o sesizare pentru înființarea comisiei consultative unei instanțe competente sau oricărui alt organism național împuternicit să facă numiri din statele membre în cauză.”

3. La articolul I punctul 3, după alineatul (1) al articolului 283⁷ se introduc două noi alineate, alineatele (11) și (12), cu următorul cuprins:

„(11) În cazul în care A.N.A.F. nu a numit cel puțin o persoană independentă și un supleant al acesteia în comisia consultativă, persoana afectată poate adresa o sesizare organismului național împuternicit să facă numiri pentru a face numirile în comisia consultativă din lista prevăzută la art. 283⁹. În România organismul național împuternicit să facă numiri este Ministerul Finanțelor.

(12) În cazul în care nici A.N.A.F. nu a numit cel puțin o persoană independentă și un supleant al acesteia în comisia consultativă și nici celelalte autorități competente ale statelor

membre în cauză nu au făcut acest lucru, persoana afectată poate adresa o sesizare Ministerului Finanțelor, instanțelor competente sau organismelor naționale împuternicite să facă numiri din celelalte state membre pentru a numi cele două persoane independente din lista prevăzută la art. 283⁹.”

4. La articolul I punctul 3, după alineatul (5) al articolului 283⁷ se introduce un nou alineat, alineatul (6), cu următorul cuprins:

„(6) Persoanele independente, desemnate potrivit alin. (1)², numesc președintele în conformitate cu art. 283⁸ alin. (3), prin trageră la sorți din lista persoanelor independente prevăzută la art. 283⁹.”

5. La articolul I punctul 3, la articolul 283⁸, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) Reprezentanții fiecărei autorități competente și persoanele independente numite potrivit alin. (1) aleg un președinte din lista persoanelor prevăzută de art. 283⁹. Cu excepția cazului în care reprezentanții fiecărei autorități competente și persoanele independente convin altfel, președintele este un judecător.”

6. La articolul I punctul 3, la articolul 283⁹, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) În situația în care A.N.A.F. are motive întemeiate să formuleze obiecții față de menținerea unei persoane independente pe lista prevăzută la alin. (1) din motive de lipsă de independență, agenția informează Comisia Europeană, oferind elemente de probă adecvate în acest sens. Statul membru care a nominalizat persoana respectivă este informat cu privire la obiecțiile și elementele de probă furnizate de A.N.A.F., prin intermediul Comisiei Europene.”

7. La articolul I punctul 3, la articolul 283¹³, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Persoanele independente sau oricare alt membru nominalizat de A.N.A.F. au obligația de a păstra secretul profesional, în temeiul normelor legale în vigoare, în legătură cu informațiile pe care le primesc în calitate lor de membri ai comisiei consultative sau ai comisiei de soluționare alternativă a litigiilor. Persoanele afectate și, după caz, reprezentanții acestora se angajează să respecte obligația de confidențialitate privind orice informații, inclusiv documente pe care le primesc în timpul lucrărilor comisiei consultative sau ale comisiei de

soluționare alternativă a litigiilor. Persoanele afectate și reprezentanții acestora fac o declarație în acest sens la A.N.A.F., atunci când li se solicită acest lucru în cursul lucrărilor.”

8. La articolul I punctul 3, alineatele (1) și (4) ale articolului 283¹⁵ se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 283¹⁵. — (1) În termen de 180 de zile de la notificarea avizului comisiei consultative sau al comisiei de soluționare alternativă a litigiilor, A.N.A.F. împreună cu autoritățile competente ale statelor membre în cauză procedează după cum urmează:

a) se pun de acord asupra modului de soluționare a chestiunii litigioase și emit o decizie finală cu respectarea avizului comisiei consultative sau al comisiei de soluționare alternativă a litigiilor;

b) se pun de acord asupra modului de soluționare a chestiunii litigioase și emit o decizie finală fără respectarea avizului comisiei consultative sau al comisiei de soluționare alternativă a litigiilor;

c) nu se pun de acord asupra modului de soluționare a chestiunii litigioase și emit o decizie finală cu respectarea avizului comisiei consultative sau al comisiei de soluționare alternativă a litigiilor.

.....
(4) A.N.A.F. pune în aplicare decizia finală prin modificarea impozitării, indiferent de termenele de prescripție prevăzute de normele legale în vigoare.”

9. La articolul I punctul 3, după alineatul (4) al articolului 283¹⁵ se introduc două noi alineate, alineatele (5) și (6), cu următorul cuprins:

„(5) În cazul în care decizia finală nu a fost pusă în aplicare de A.N.A.F., persoana afectată poate adresa o sesizare Curții de Apel București pentru a solicita punerea în aplicare a deciziei finale.

(6) Prin excepție de la alin. (4), decizia finală nu este pusă în aplicare de A.N.A.F. în cazul în care Curtea de Apel București hotărăște că, potrivit normelor legale în vigoare privind căile de atac și prin aplicarea criteriilor prevăzute la art. 283⁸ alin. (4) și (6), a existat o lipsă de independență a persoanelor independente numite de către A.N.A.F. în comisia consultativă.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
LUDOVIC ORBAN

PREȘEDINTELE SENATULUI
ANCA DANA DRAGU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței
Guvernului nr. 19/2019 pentru modificarea și completarea
Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 19/2019 pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 6 mai 2021.
Nr. 593.

D E C I Z I I A L E C U R Ț I I C O N S T I T U Ț I O N A L E
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 99
din 16 februarie 2021

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3)
din Legea nr. 61/1993 privind alocația de stat pentru copii**

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3) din Legea nr. 61/1993 privind alocația de stat pentru copii. Excepția a fost ridicată direct de Avocatul Poporului și constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.300D/2018.

2. Dezbaterile au avut loc la data de 19 ianuarie 2021, cu participarea reprezentantei Avocatului Poporului, doamna consilier Linda Zenovia Timofan, cu împuternicire depusă la dosar, și a reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu. Dezbaterile au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când, având în vedere cererea de

întrerupere a deliberărilor pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, Curtea, în temeiul art. 57 și al art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a amânat pronunțarea pentru data de 20 ianuarie 2021 și apoi, pentru aceleași motive, pentru data de 16 februarie 2021, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Adresa nr. 24.254 din 19 decembrie 2018, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 10.700 din 20 decembrie 2018, în temeiul art. 146 lit. d) teza finală din Constituție, al art. 15 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatului Poporului, precum și ale art. 32 din Legea nr. 47/1992, **Avocatul Poporului a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3) din Legea nr. 61/1993 privind alocația de stat pentru copii.**

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate, Avocatul Poporului susține, în esență, că art. 1 alin. (3) din Legea nr. 61/1993 este constituțional în măsura în care dispoziția potrivit căreia „*alocația de stat pentru copii se acordă și tinerilor care au împlinit vârsta de 18 ani, care urmează cursurile învățământului liceal sau profesional, organizate în condițiile legii, până la terminarea acestora*” nu exclude posibilitatea tinerilor care urmează învățământul secundar inferior sau gimnazial de a solicita și primi alocația, în condiții identice cu tinerii care au împlinit vârsta de 18 ani, care urmează cursurile învățământului liceal sau profesional, organizate în condițiile legii, până la terminarea acestora.

5. Avocatul Poporului arată că realitatea socială demonstrează că există și situații de excepție, în care tineri care împlinesc 18 ani urmează cursurile clasei a VIII-a. Aceștia, din motive obiective și neimputabile lor, nu au avut o identitate formală, situație pentru care nu au putut frecventa cursurile școlare la timp (învățământ primar, secundar inferior sau gimnazial, secundar superior și liceal). Astfel, în contextul actual, acordarea alocației de stat doar tinerilor care au împlinit vârsta de 18 ani, care urmează cursurile învățământului liceal sau profesional, organizate în condițiile legii, până la terminarea acestora, nu este adaptată realităților sociale din România.

6. Excluderea de la acordarea alocației a tinerilor care au împlinit 18 ani și frecventează cursurile secundare inferioare echivalează cu o încălcare a principiului egalității în drepturi a cetățenilor, cu consecința unei discriminări nejustificate în cadrul aceleiași categorii de persoane, și anume tinerii. În acest context, Avocatul Poporului amintește că, potrivit art. 2 alin. (2) din Legea tinerilor nr. 350/2006, cu modificările și completările ulterioare, tinerii sunt definiți ca fiind cetățenii cu vârsta cuprinsă între 14 și 35 de ani.

7. Avocatul Poporului arată că acordarea alocației de stat pentru tinerii care au împlinit 18 ani trebuie să se subsumeze îndeplinirii a trei condiții: să se realizeze până la terminarea cursurilor liceale și profesionale (fără a exclude posibilitatea acordării acesteia în cazurile în care tinerii împlinesc 18 ani în timp ce frecventează învățământul secundar inferior sau gimnazial), nu mai târziu de împlinirea vârstei de 35 de ani și cu condiția nerepetării anului școlar (cu excepția cazurilor medicale). Apreciază însă că instituirea unei condiții suplimentare pentru acordarea alocației, în speță, „*urmează cursurile învățământului liceal sau profesional*”, are în vedere, în mod exclusiv, un criteriu de niveluri (așa cum este structurat sistemul național de învățământ preuniversitar în România în art. 23 din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare), criteriu care, în cazul de față, nu poate constitui o justificare obiectivă și rațională cu privire la diferența de tratament juridic la care este supusă o anumită categorie de persoane. În acest context, aplicarea unui astfel de criteriu încalcă principiul egalității consacrat de textul art. 16 alin. (1) din Constituție.

8. Avocatul Poporului mai arată că, în interpretarea textului de lege criticat, unui tânăr care urmează cursurile secundare inferioare sau gimnaziale i se va refuza acordarea alocației, însă dacă ulterior urmează cursurile învățământului liceal sau profesional, i se va acorda, pe considerentul că se încadrează în ipoteza normei legale.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) și ale art. 33 din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

10. **Președinții celor două camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantei Avocatului Poporului, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (3) din Legea nr. 61/1993 privind alocația de stat pentru copii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 14 noiembrie 2012, potrivit căreia „*Alocația de stat pentru copii se acordă și tinerilor care au împlinit vârsta de 18 ani, care urmează cursurile învățământului liceal sau profesional, organizate în condițiile legii, până la terminarea acestora*”.

13. Avocatul Poporului susține că aceste dispoziții de lege sunt contrare art. 16 alin. (1) din Constituție referitor la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că art. 49 alin. (2) teza întâi din Constituție reglementează obligația statului de a acorda alocații pentru copii, precum și alte forme de protecție socială a copiilor. În acest sens a fost adoptată Legea nr. 61/1993, care stabilește natura juridică a alocației de stat pentru copii, aceasta fiind o formă de ocrotire acordată tuturor copiilor, fără discriminare, până la vârsta de 18 ani (a se vedea în acest sens Decizia nr. 223 din 16 aprilie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 564 din 9 iulie 2019, paragraful 24, sau Decizia nr. 345 din 16 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1082 din 16 noiembrie 2020, paragraful 17).

15. Alocația de stat pentru copii este acordată pentru îngrijirea copiilor până la vârsta majoratului, interval temporal care se suprapune cu perioada de participare la procesul educațional organizat. Cu toate acestea, Curtea subliniază că acest drept nu are natura juridică a unui ajutor acordat pentru educație, pentru urmarea cursurilor din cadrul învățământului primar, gimnazial, liceal, profesional. În acest sens, în jurisprudența sa, Curtea a precizat că obiectivul de a descuraja sustragerea copiilor de la pregătirea școlară sau de a împiedica dezvoltarea unor forme de învățământ neagreate de stat este independent în raport cu scopul de ocrotire specială a copiilor avut în vedere de Constituție prin consacrarea dreptului la alocații acordate de stat (Decizia nr. 277 din 21 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 348 din 18 aprilie 2006).

16. Dispozițiile de lege supuse controlului de constituționalitate instituie în favoarea tinerilor care au împlinit vârsta de 18 ani și care urmează cursurile învățământului liceal sau profesional acordarea

alocației de stat pentru copii până la terminarea acestora. Reglementând în acest sens, legiuitorul s-a raportat la situația în care o persoană a urmat procesul educațional în mod continuu, începând cu vârsta de la care poate avea acces în învățământul primar, astfel că la împlinirea vârstei de 18 ani se află fie în etapa finalizării studiilor liceale, fie în cea a finalizării studiilor profesionale. Pentru a nu crea o discriminare materială între persoanele care, aflându-se în etapa de finalizare a studiilor preuniversitare, împlinesc, în mod firesc, vârsta majoratului la date diferite, a instituit o excepție, stabilind că de alocația de stat pentru copii pot beneficia și tinerii care au împlinit 18 ani și nu au terminat cursurile învățământului liceal sau profesional. Curtea observă că acordarea alocației de stat pentru copii persoanelor care au depășit 18 ani este condiționată de modul în care tânărul înțelege să-și asume obligațiile legate de procesul educațional, astfel că nu se acordă celor care nu reușesc să promoveze anul școlar, excepție făcând motivele medicale [art. 1 alin. (4) din Legea nr. 61/1993, republicată].

17. Curtea apreciază că, prin această excepție, legiuitorul nu a urmărit să schimbe natura alocației de stat pentru copii într-un drept bănesc acordat în vederea susținerii educației tinerilor peste vârsta împlinirii majoratului.

18. În critica pe care o formulează în raport cu dispozițiile art. 1 alin. (3) din Legea nr. 61/1993, Avocatul Poporului invocă un aspect al realității sociale special, distinct față de ipoteza avută în vedere de legiuitor, respectiv faptul că, din cauze obiective, anumiți copii nu au putut urma procesul educațional începând cu vârsta de la care ar fi avut acces la învățământul primar, astfel că, la data majoratului, aceștia se află în etapa învățământului secundar inferior sau gimnazial. În argumentele invocate de autorul sesizării se apreciază că toate persoanele de până la 35 de ani ar trebui să beneficieze de alocația de stat pentru copii, până la finalizarea studiilor preuniversitare, indiferent de ciclul educațional în care se găsesc la data împlinirii vârstei majoratului.

19. Or, Curtea observă că Legea nr. 61/1993 are în vedere asigurarea protecției copiilor și nu se referă, decât în mod excepțional și pentru motivele mai sus arătate, la tineri, ale căror drepturi fac obiectul unor reglementări diferite, așa cum este și Legea tinerilor nr. 350/2006, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 648 din 27 iulie 2006. Or, egalitatea în drepturi, respectiv nediscriminarea trebuie să se realizeze între aceleași categorii de persoane, în cazul de față copiii, aceștia fiind beneficiarii originari ai alocației de stat. Aceasta este regula, iar reglementarea instituită prin art. 1 alin. (3) din lege este excepția de la regulă. Este de principiu că orice excepție este de strictă interpretare, astfel încât o eventuală încercare de introducere în categoria persoanelor care în etapa de finalizare a studiilor liceale/profesionale împlinesc vârsta majoratului și a celorla care se referă sesizarea Avocatului Poporului echivalează cu o schimbare a concepției legislative pe care legiuitorul a avut-o în vedere cu prilejul adoptării Legii nr. 61/1993, în sensul extinderii sferei de reglementare și asupra drepturilor tinerilor, cu consecința acordării și acestora a alocației de stat pentru copii. Or, schimbarea concepției legislative inițiale a unui act normativ, prin schimbarea sferei persoanelor ale căror drepturi le reglementează și instituirea unor măsuri de protecție și susținere a persoanelor care, din motive obiective, nu au putut urma studiile preuniversitare începând cu vârsta de la care aveau acces în învățământul primar, constituie un act de legiferare ce aparține competenței exclusive a legiuitorului, potrivit prevederilor constituționale ale art. 61 alin. (1) care stabilesc că „*Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării*”.

20. De altfel, Curtea observă că Legea educației naționale nr. 1/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 18 din 10 ianuarie 2011, prevede unele măsuri speciale în vederea susținerii copiilor și tinerilor din medii dezavantajate să urmeze procesul educațional prin acordarea de burse sociale și alte facilități, astfel încât să se evite abandonul școlar (a se vedea, spre exemplu, art. 12, 82 și 85 din Legea nr. 1/2011).

21. Prin urmare, Curtea, având în vedere că autorul sesizării propune o modificare a concepției legislative a Legii nr. 61/1993, iar potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, instanța de contencios constituțional „*se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului*”, constată că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

22. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3) din Legea nr. 61/1993 privind alocația de stat pentru copii, excepție formulată direct de Avocatul Poporului.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Avocatului Poporului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 februarie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 106

din 23 februarie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și a celor cuprinse în capitolul II din anexa nr. V și în art. 17 alin. (3) din capitolul VIII din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Sorin-Ioan-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, raportat la grila din anexa nr. V — *Familia ocupațională de funcții bugetare „Justiție” și Curtea Constituțională*, capitolul II, și la art. 17 alin. (3) din capitolul VIII din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017, excepție ridicată de Daniel Riian Tămaș, Cristian Miron, Ioana Mariana Murariu, Ciprian Isaia Pop, Dorin Octavian Popa, Adina Mihaela Traica și Maria Crețu în Dosarul nr. 5.451/2/2018 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.899D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 2.110D/2019, nr. 2.210D/2019 și nr. 2.255D/2019, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, excepție ridicată de Olimpia Bărăian, Maria Adriana Mocanu, Firuța Popon, Claudia Elisabeta Ungur și Mircea Chioreanu în Dosarul nr. 1.754/117/2018 al Curții de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, de Viorica Grigore în Dosarul nr. 12.399/3/2018 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și de Nicolae Guzu, Zincuța Maniu, Lucian Rotaru și Dan Mircea Rusu în Dosarul nr. 5.084/2/2018 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal — Veche.

4. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării dosarelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 2.110D/2019, nr. 2.210D/2019 și nr. 2.255D/2019 la Dosarul nr. 1.899D/2019, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca

neîntemeiată, sens în care invocă aspecte din jurisprudența în materie a Curții Constituționale, spre exemplu, Decizia nr. 518 din 30 iunie 2020 și Decizia nr. 448 din 23 iunie 2020.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

7. Prin Încheierea din 12 martie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 5.451/2/2018, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, raportat la grila din anexa nr. V — *Familia ocupațională de funcții bugetare „Justiție” și Curtea Constituțională*, capitolul II, și la art. 17 alin. (3) din capitolul VIII din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017**. Excepția a fost ridicată de Daniel Riian Tămaș, Cristian Miron, Ioana Mariana Murariu, Ciprian Isaia Pop, Dorin Octavian Popa, Adina Mihaela Traica și Maria Crețu într-o cauză având ca obiect anularea unui act administrativ.

8. Prin Decizia civilă nr. 637 din 9 mai 2019, pronunțată în Dosarul nr. 1.754/117/2018, **Curtea de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017**. Excepția a fost ridicată de Olimpia Bărăian, Maria Adriana Mocanu, Firuța Popon, Claudia Elisabeta Ungur și Mircea Chioreanu într-o cauză având ca obiect un litigiu privind funcționarii publici.

9. Prin Încheierea din 25 mai 2019, pronunțată în Dosarul nr. 12.399/3/2018, **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017**. Excepția a fost ridicată de Grigore Viorica într-o cauză având ca obiect un litigiu privind funcționarii publici.

10. Prin Sentința civilă nr. 903 din 11 martie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 5.084/2/2018, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal — Veche a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017**. Excepția a fost ridicată de Nicolae Guzu, Zincuța Maniu, Lucian Rotaru și Dan Mircea Rusu într-o cauză având ca obiect *anularea unui act administrativ*.

11. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 încalcă principiul previzibilității legii în virtutea căruia conținutul normei juridice trebuie să fie clar și precis, inteligibil pentru cei cărora norma li se adresează. Astfel, deficiența textului art. 38 alin. (6) constă într-o neclaritate de concepere a normei prin omisiunea unei ipoteze nu doar

posibile, ci existente practic, aceea că salariul de bază menținut în prima etapă de aplicare a Legii-cadru nr. 153/2017 și plătit efectiv în decembrie 2017 era mai mare decât salariul de bază stabilit pentru anul 2022. Stabilirea prin alin. (6) al art. 38 și prin grilele din anexele la Legea-cadru nr. 153/2017 a unor plafoane ce vizează anul 2022, dar și majorările salariale ce urmează a fi realizate etapizat în perioada 1 ianuarie 2018—2022 rămân complet fără efect, deoarece *ab originem* salariul de bază din decembrie 2017 (deci nemajorat) este superior plafonului din 2022. Ca efect al modului de concepere a textului legal, consecința aplicării lui în ipoteza în care se încadrează autorii excepției nu este aceea de creștere a salariului începând cu 1 ianuarie 2018, ci doar aceea de scădere și, în viitor, foarte posibil, doar de stagnare. Or, în acord cu întregul sens al art. 38, textul din alin. (6) avea înțelesul că, începând cu 1 ianuarie 2018, trebuia să existe efectiv o majorare salarială cu 25% față de nivelul salariului de bază din decembrie 2017. În acești termeni, la data adoptării și intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017 nu exista posibilitatea înțelegerii și prevederii consecinței de diminuare a salariilor de bază. În acest fel, lipsa de predictibilitate și previzibilitate a normei din art. 38 alin. (6) din legea de salarizare nu oferă garanția necesară și suficientă împotriva atingerilor arbitrare ale drepturilor salariale pe care puterea publică le poate aduce, ceea ce este contrar art. 1 alin. (5) din Constituție.

12. De asemenea, se susține încălcarea dispozițiilor art. 16 din Constituție, în condițiile în care dispozițiile legale criticate au determinat în cazul autorilor excepției diminuarea salariilor începând cu luna ianuarie 2018, în timp ce alți angajați s-au bucurat de creșteri salariale, fără să existe însă, din acest punct de vedere, nicio motivare obiectivă și rezonabilă. Sunt invocate în acest sens aspecte din jurisprudența Curții Constituționale privind principiul egalității în drepturi, precum și Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 24/2008.

13. Totodată, textul de lege criticat generează și o restrângere a dreptului la muncă, într-un sens contrar art. 53 alin. (2) din Constituție, deoarece autoritatea legiuitoare nu a făcut referire la o situație economică defavorabilă sau de criză care să poată motiva modificarea salarială negativă. În contextul în care, conform conținutului literal al art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017, modificările salariale începute în 1 ianuarie 2018 și apoi cele ce pot fi prevăzute pentru alți salariați din sectorul bugetar presupun o creștere, apare ca fiind lipsită de sens modalitatea de aplicare a Legii-cadru nr. 153/2017 în maniera care aduce diminuări salariale pentru acele categorii de salariați care aveau în decembrie 2017 un salariu de bază mai mare decât plafonul stabilit prin grile pentru anul 2022. Reducerea nu are nicidecum caracter temporar, ci ea constituie efectiv „înlocuirea” salariului de bază avut în decembrie 2017 cu un salariu de bază mai mic, într-o manieră definitivă pentru viitor, nu doar până în 2022, ci, cel puțin ca ipoteză de acțiune în timp a legii, pe durată nedeterminată, fără a fi respectată condiția proporționalității. Prin efectele textelor normative criticate are loc o suprimare a dreptului la salariu, care este un drept fundamental, care se bucură, în egală măsură, de protecția acordată dreptului la muncă, fiind o componentă a acestuia, dar și de protecția acordată dreptului de proprietate, întrucât reprezintă un „*bun*” în sensul art. 1 din Primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Afectarea drepturilor salariale prin aplicarea reglementării criticate reprezintă o încălcare a dreptului de proprietate asupra acestor „*bunuri*”, cu consecința încălcării art. 44 din Constituție. Prin efectele reglementărilor art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 s-a adus atingere dreptului de proprietate, prin diminuarea salariului avut în plată în luna

decembrie 2017 și prin imposibilitatea de a beneficia de majorările salariale conferite prin art. 38 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017. În aceste condiții, afectarea venitului, ca efect al aplicării art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, constituie o ingerință în exercitarea dreptului la respectarea bunurilor. Mai mult, prevederile de lege criticate instituie o restrângere a exercițiului unor drepturi și libertăți fundamentale, fără respectarea exigențelor art. 53 din Constituție. În susținerea criticilor de neconstituționalitate sunt invocate aspecte din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, a Înaltei Curți de Casație și Justiție și a Curții Constituționale.

14. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** opinează că textele criticate contravin dispozițiilor art. 16, 41 și 53 din Constituție, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale potrivit căreia dreptul la muncă este un drept complex care include și dreptul la salariu (de exemplu, Decizia nr. 872 din 25 iunie 2010) și reține că măsura diminuării salariilor personalului de specialitate informatică din cadrul instanțelor și parchetelor nu respectă exigențele constituționale privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

15. **Curtea de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepțiile de neconstituționalitate invocate sunt neîntemeiate, întrucât statul se bucură de o largă marjă de apreciere în a determina oportunitatea și intensitatea politicilor sale în domeniul politicii salariale, în acest sens pronunțându-se și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care a realizat o distincție esențială între dreptul de a continua să primești în viitor un salariu într-un anumit quantum și dreptul de a primi efectiv salariul câștigat pentru o perioadă în care munca a fost prestată (Hotărârea din 20 mai 2010, pronunțată în Cauza *Lelas împotriva Croației*). Instanța invocă aspecte din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului privind dreptul la salariu în contextul dreptului la respectarea bunurilor și reține că în conceptul de „*drepturi câștigate*” pot intra doar prestațiile deja realizate până la intrarea în vigoare a noii reglementări. Prin urmare, numai dacă legiuitorul ar fi intervenit asupra acestor prestații deja încasate s-ar fi încălcat dispozițiile constituționale și internaționale privitoare la protecția dreptului de proprietate. Astfel, instanța apreciază că susținerile formulate sub acest aspect sunt neîntemeiate. Nu se poate reține nici încălcarea dreptului constituțional la muncă prin prevederile art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, întrucât a plafona cuantumul drepturilor salariale la un anumit nivel apreciat ca fiind maxim de către legiuitor nu implică vreo interdicție sau limitare a dreptului de a desfășura o activitate lucrativă. Cu privire la acest aspect, trebuie reținută și jurisprudența Curții Constituționale (Decizia nr. 575 din 4 mai 2011) care statuează că modificarea de către autoritatea legiuitoare a salariului nu aduce atingere dreptului la muncă, arătându-se totodată că, în ceea ce privește salariul care urmează a fi plătit în viitor, este dreptul autorității legiuitoare să elaboreze măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat. Nu în ultimul rând, nu se poate reține nici încălcarea principiului egalității în fața legii, deoarece prevederile legale apreciate a fi neconstituționale nu instituie un tratament diferit unor situații identice, acestea aplicându-se tuturor celor care, începând cu 1 ianuarie 2018, se regăsesc în situația de a avea un salariu de bază mai mare decât cel stabilit potrivit Legii-cadru nr. 153/2017 pentru anul 2022 ca urmare a majorărilor salariale reglementate. Or, de esența discriminării este ca unor situații comparabile să li se aplice un tratament diferit, ceea ce nu se realizează prin prevederile legale analizate.

16. **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că dispozițiile legale sunt constituționale și reține că, potrivit dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, motivarea „punctului de vedere” nu este obligatorie, întrucât excepția nu a fost invocată de oficiu.

17. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal — Veche** apreciază că „punctul de vedere” al instanței asupra excepției este obligatoriu, conform dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, doar în măsura în care excepția de neconstituționalitate ar fi fost invocată de oficiu, pentru motivarea încheierii de investire, iar în celelalte ipoteze, anume atunci când titularul excepției este una dintre părțile litigante, instanța de judecată are facultatea de a prezenta o opinie. În cauza de față, pe fondul expunerii detaliate de părți a argumentelor în favoarea și în defavoarea excepției de neconstituționalitate, instanța judecătorească se limitează la justificarea admisibilității sesizării Curții Constituționale în raport cu dispozițiile art. 29 din Legea nr. 47/1992.

18. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

19. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

20. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

21. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017, cu următorul cuprins: „*În situația în care, începând cu 1 ianuarie 2018, salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare sunt mai mari decât cele stabilite potrivit prezentei legi pentru anul 2022 sau devin ulterior mai mari ca urmare a majorărilor salariale reglementate, se acordă cele stabilite pentru anul 2022.*”

22. De asemenea, **obiect al excepției** îl constituie prevederile cuprinse în capitolul II „*Salarii de bază pentru personalul auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor și parchetelor*” din anexa V la Legea-cadru nr. 153/2017 și în art. 17 alin. (3) din capitolul VIII din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017, potrivit căruia „*Salariile de bază pentru personalul auxiliar de specialitate și personalul conex de la tribunale/tribunale specializate, tribunalele militare și de la parchetele de pe lângă acestea, de la judecătoriile din municipiul București și din localitățile reședință de județ, precum și de la parchetele de pe lângă acestea sunt cele prevăzute la alin. (2) majorate cu 5%.*”

23. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 16 alin. (1) privind

egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 41 privind dreptul la muncă, art. 43 privind dreptul la grevă, art. 44 alin. (1)—(4) privind dreptul de proprietate privată și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. De asemenea, sunt invocate și prevederile din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale cuprinse în art. 14 — *Interzicerea discriminării*, art. 15 — *Derogarea în caz de stare de urgență* și art. 18 — *Limitarea folosirilor restrângerilor drepturilor* și ale art. 1 paragraful 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind protecția proprietății.

24. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 și ale capitolului II din anexa nr. V la legea-cadru au mai fost supuse controlului de constituționalitate, iar prin mai multe decizii (spre exemplu, Decizia nr. 700 din 31 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 58 din 29 ianuarie 2020, Decizia nr. 448 din 23 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 11 din 6 ianuarie 2021, Decizia nr. 706 din 6 octombrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 21 din 8 ianuarie 2021, Decizia nr. 518 din 30 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 14 din 7 ianuarie 2021, Decizia nr. 521 din 30 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 946 din 15 octombrie 2020) Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate.

25. Curtea a reținut că art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017 cuprinde dispoziții clare privind aplicarea în timp a legii și că această soluție legislativă este circumscrisă scopului urmărit de legiuitor, astfel cum acesta este enunțat în expunerea de motive la Legea-cadru nr. 153/2017, și anume acela de „eliminarea a disfuncționalităților salariale existente în sistemul public de salarizare”, și vizează, în ansamblu, toate categoriile de personal plătit din fonduri publice.

26. Referitor la dispozițiile capitolului II din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017, care instituie reguli privind salariile de bază pentru personalul auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor și parchetelor, cu indicarea funcției, nivelului studiilor, vechimii în funcție, salariului de bază pentru anul 2020 și coeficientului, Curtea Constituțională a statuat că reprezintă dreptul și obligația autorității legiuitoare să elaboreze măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării personalului plătit din fonduri publice, în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat. În acest sens, este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia statele se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor lor în domeniul sumelor care urmează a fi plătite angajaților lor din bugetul de stat, și anume Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23, Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Wieczorek împotriva Poloniei*, paragraful 59, și Hotărârea din 2 februarie 2010, pronunțată în Cauza *Aizpurua Ortiz împotriva Spaniei*, paragraful 57.

27. Curtea a constatat că prevederile art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 nu sunt, prin însuși conținutul lor, contrare art. 16 alin. (1) din Constituție, soluția legislativă înscriindu-se în marja de apreciere a legiuitorului cu privire la salarizarea personalului plătit din fonduri publice. Faptul că prin aplicarea regulii plafonării la nivelul anului 2022 a drepturilor salariale anumite categorii de personal plătit din fonduri publice ajung în situații apreciate ca defavorabile, în raport cu alte

categorii de personal ale căror venituri cresc, nu reprezintă o discriminare care să afecteze constituționalitatea prevederilor art. 38 alin. (6) din lege, de vreme ce premisele specifice fiecărei categorii sunt diferite. Situația obiectiv diferită a diverselor categorii de persoane plătite din fonduri publice justifică, așadar, un tratament juridic diferit (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 436 din 8 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 523 din 14 iulie 2014, paragraful 20).

28. De asemenea, Curtea a reiterat considerentele reținute în jurisprudența sa, potrivit cărora stabilirea principiilor și a condițiilor concrete de acordare a drepturilor salariale personalului bugetar intră în atribuțiile exclusive ale legiuitorului, iar art. 41 alin. (2) din Constituție prevede „*instituirea unui salariu minim brut pe țară*”, fără să dispună cu privire la cuantumul salariului. În același timp, referitor la invocarea dreptului la respectarea unui „bun”, prevăzut de art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea a precizat că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu se conferă dreptul de a primi în continuare un salariu într-un anumit cuantum. În raport cu aceste considerente, Curtea a reținut că prevederile legale criticate nu pun în discuție o restrângere a exercițiului dreptului fundamental la salariu și nu au semnificația încălcării regulilor fundamentale invocate.

29. Curtea a mai precizat că modificarea reglementărilor referitoare la stabilirea principiilor și a condițiilor de acordare a drepturilor salariale personalului plătit din fonduri publice nu are semnificația restrângerii exercițiului unor drepturi fundamentale, în sensul art. 53 din Constituție.

35. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Daniel Riian Tămaș, Cristian Miron, Ioana Mariana Murariu, Ciprian Isaia Pop, Dorin Octavian Popa, Adina Mihaela Traica și Maria Crețu în Dosarul nr. 5.451/2/2018 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, de Olimpia Bărăian, Maria Adriana Mocanu, Firuța Popon, Claudia Elisabeta Ungur și Mircea Chioreanu în Dosarul nr. 1.754/117/2018 al Curții de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, de Viorica Grigore în Dosarul nr. 12.399/3/2018 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și de Nicolae Guzu, Zința Maniu, Lucian Rotaru și Dan Mircea Rusu în Dosarul nr. 5.084/2/2018 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal — Veche și constată că prevederile art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și cele cuprinse în capitolul II din anexa nr. V și în art. 17 alin. (3) din capitolul VIII din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, Curții de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal — Veche și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 23 februarie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

**privind modificarea și completarea anexei nr. 1
la Ordinul ministrului sănătății nr. 1.165/2020
pentru aprobarea prețurilor maxime ale medicamentelor
de uz uman, valabile în România, care pot fi
utilizate/comercializate de către deținătorii de autorizație
de punere pe piață a medicamentelor sau reprezentanții
acestora, distribuitorii angro și furnizorii de servicii medicale
și medicamente pentru acele medicamente care fac
obiectul unei relații contractuale cu Ministerul Sănătății,
casele de asigurări de sănătate și/sau direcțiile de sănătate
publică județene și a municipiului București, cuprinse
în Catalogul național al prețurilor medicamentelor autorizate
de punere pe piață în România, a prețurilor de referință
generice și a prețurilor de referință inovative**

Văzând Referatul de aprobare nr. IM 751 din 6.05.2021 al Direcției politice medicamentului, a dispozitivelor și tehnologiilor medicale din cadrul Ministerului Sănătății,

având în vedere prevederile art. 890 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de prevederile Ordinului ministrului sănătății nr. 368/2017 pentru aprobarea Normelor privind modul de calcul și procedura de aprobare a prețurilor maxime ale medicamentelor de uz uman, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa nr. 1 la Ordinul ministrului sănătății nr. 1.165/2020 pentru aprobarea prețurilor maxime ale medicamentelor de uz uman, valabile în România, care pot fi utilizate/comercializate de către deținătorii de autorizație de punere pe piață a medicamentelor sau reprezentanții acestora, distribuitorii angro și furnizorii de servicii medicale și medicamente pentru acele medicamente care fac obiectul unei relații contractuale cu Ministerul Sănătății, casele de asigurări de sănătate și/sau direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, cuprinse în Catalogul național al prețurilor medicamentelor autorizate de punere pe piață în România, a prețurilor de referință generice și a prețurilor de referință inovative, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 552 și 552 bis din 26 iunie 2020, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează potrivit anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prin derogare de la prevederile art. 21 alin. (2) din Normele privind modul de calcul și procedura de aprobare a prețurilor maxime ale medicamentelor de uz uman, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății nr. 368/2017, cu modificările și completările ulterioare, prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Ioana Mihăilă

MODIFICĂRI ȘI COMPLETĂRI

ale anexei nr. 1 la Ordinul ministrului sănătății nr. 1.165/2020 pentru aprobarea prețurilor maxime ale medicamentelor de uz uman, valabile în România, care pot fi utilizate/comercializate de către deținătorii de autorizație de punere pe piață a medicamentelor sau reprezentanții acestora, distribuitorii angro și furnizorii de servicii medicale și medicamente pentru acele medicamente care fac obiectul unei relații contractuale cu Ministerul Sănătății, casele de asigurări de sănătate și/sau direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, cuprinse în Catalogul național al prețurilor medicamentelor autorizate de punere pe piață în România, a prețurilor de referință generice și a prețurilor de referință inovative

1. După poziția nr. 7012 se introduc 7 noi poziții, pozițiile nr. 7013—7019, cu următorul cuprins:

Nr. crt.	cod_cim	obs	Denumire produs	forma	Concentrație	Firma/lara	DCI	Ambalaj	grupa ATC	statut_fm	statut_anm	Preț producător (lei)	Preț ridicata maximal fără TVA (lei)	Preț amănuntul maximal cu TVA (lei)	Stare	Observații	Valabilitate preț
„7013	W59766002		NATULAN 50 mg	CAPS.	50 mg	C.N. UNIFARM — S.A. — ROMÂNIA	PROCARBAZINUM	Cutie cu 5 blist. x 10 caps. (3 ani)	L01XB01	MI		1355,00	1385,00	1547,80	N	Cant. 1.576 de cutii	Prețurile sunt valabile până la data de 24.03.2022.
7014	W66495001		VANCOTEK 500 mg I.V.	PULB. PT. SOL. PERF.	500 mg	C.N. UNIFARM — S.A. — ROMÂNIA	VANCOMYCINUM	Cutie cu 1 flac. ce conține 500 mg pulb. pt. sol. perf. (24 de luni; după deschiderea flac. se utilizează imediat)	J01XA01	MI		15,16	17,28	23,36	N	Cant. 240.000 de cutii	Prețurile sunt valabile până la data de 13.04.2022.
7015	W66494001		VANCOTEK 1 g I.V.	PULB. PT. SOL. PERF.	1 g	C.N. UNIFARM — S.A. — ROMÂNIA	VANCOMYCINUM	Cutie cu 1 flac. ce conține 1 g pulb. pt. sol. perf. (24 de luni; după deschiderea flac. se utilizează imediat)	J01XA01	MI		22,98	26,20	34,27	N	Cant. 600.000 de cutii	Prețurile sunt valabile până la data de 13.04.2022.
7016	W66241001		BLEMISIN 15 mg	PULB. PT. SOL. INJ.	15 mg	C.N. UNIFARM — S.A. — ROMÂNIA	BLEOMYCINUM SULFAS	Cutie cu 1 flac. x 15 mg pulb. pt. sol. inj. (24 de luni; după reconstituire se utilizează imediat)	L01DC01	MI		98,00	109,76	134,00	N	Cant. 6.400 de cutii	Prețurile sunt valabile până la data de 27.04.2022.

Nr. crt.	cod_cim	obs	Denumire produs	forma	Concentrație	Firma țara	DCI	Ambalaj	grupa ATC	statut_fm	statut_amm	Preț producător (lei)	Preț ridicata maximal fără TVA (lei)	Preț amănuntul maximal cu TVA (lei)	Stare	Observații	Valabilitate preț
7017	W66246001		KORABIN 1000 mg/20 ml	SOL. INJ./PERF.	1000 mg/ 20 ml	C.N. UNIFARM — S.A. — ROMÂNIA	CYTARABINUM	Cutie cu 1 flac. x 20 ml sol. inj./perf. (24 de luni)	L01BC01	MI		45,00	51,30	64,86	N	Cant. 10.500 de cutii	Preturile sunt valabile până la data de 27.04.2022.
7018	W66242001		DAUNOSIN 20 mg	PULB.+ SOLV.PT. SOL. INJ./PERF.	20 mg	C.N. UNIFARM — S.A. — ROMÂNIA	DAUNORUBICINUM	Cutie ce conține 1 flac. pulbere + 1 fioa solvent (24 de luni)	L01DB02	MI		44,00	50,16	63,42	N	Cant. 3.000 de cutii	Preturile sunt valabile până la data de 27.04.2022.
7019	W66247001		CISPLATIN KOCACK 10 mg/20 ml	CONC. PT.SOL. PERF.	10 mg/ 20 ml	C.N. UNIFARM — S.A. — ROMÂNIA	CISPLATINUM	Cutie cu 1 flac. x 20 ml conc.pt. sol. perf. (24 de luni)	L01XA01	MI		29,00	33,06	43,24	N	Cant. 37.000 de cutii	Preturile sunt valabile până la data de 27.04.2022.

2. Pozițiile nr. 2789 și 3423 se modifică și vor avea următorul cuprins:

Nr. crt.	cod_cim	obs	Denumire produs	forma	Concentrație	Firma țara	DCI	Ambalaj	grupa ATC	statut_fm	statut_amm	Preț producător (lei)	Preț ridicata maximal fără TVA (lei)	Preț amănuntul maximal cu TVA (lei)	Stare	Observații	Valabilitate preț
2789	W66640001		HYDROXY- CHLOROQUINE SULPHATE TABLETS, USP 200 mg	COMPR. FILM.	200 mg	C.N. UNIFARM — S.A. — ROMÂNIA	HYDROXYCHLO- ROQUINUM	Cutie cu 1 flac. x 100 compr. film.	P01BA02	MI		55,00	61,60	77,89	N	Cant. 12.977 de cutii	Preturile sunt valabile până la data de 16.10.2021.
3423	W66630001		LOPINAVIR AND RITONAVIR TABLETS USP 200 mg/50 mg	COMPR. FILM.	200 mg/ 50 mg	C.N. UNIFARM — S.A. — ROMÂNIA	LOPINAVIRUM+ RITONAVIRUM	Cutie cu 1 flac. x 120 compr. film.	J05AR10	MI		951,63	981,63	1108,13	N	Cant. 12 cutii	Preturile sunt valabile până la data de 13.10.2021."

3. Pozițiile nr. 5975 și 5976 se abrogă.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

pentru modificarea anexei nr. 2 la Ordinul ministrului sănătății nr. 434/2021 privind aprobarea Planului de măsuri pentru organizarea spitalelor și a unităților de dializă în contextul pandemiei de COVID-19 și a listei spitalelor și unităților de dializă care asigură asistența medicală pentru pacienți, cazuri confirmate și suspecte de COVID-19, conform clasificării spitalelor în 3 niveluri de competență

Văzând Referatul de aprobare al Direcției generale asistență medicală, medicină de urgență și programe de sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății cu nr. IM 756 din 6.05.2021,

având în vedere:

— prevederile art. 10 și 15 din Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, cu modificările și completările ulterioare;

— prevederile art. 16 alin. (1) lit. a) și b) și ale art. 25 alin. (2) teza I din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa nr. 2 la Ordinul ministrului sănătății nr. 434/2021 privind aprobarea Planului de măsuri pentru organizarea spitalelor și a unităților de dializă în contextul pandemiei de COVID-19 și a listei spitalelor și unităților de dializă care asigură asistența medicală pentru pacienți,

cazuri confirmate și suspecte de COVID-19, conform clasificării spitalelor în 3 niveluri de competență, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 311 din 26 martie 2021, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— **pozițiile 4 și 5 vor avea următorul cuprins:**

Nr. crt.	Județul	Spitalul	Nivel curent	Obstetrică-ginecologie	Psihiatrie	Unitate dializă
„4.	B	SPITALUL CLINIC DE URGENȚĂ BUCUREȘTI	I	Spitalul Clinic de Urgență «Sf. Ioan» — Maternitatea Bucur	Spitalul Clinic de Psihiatrie «Prof. Dr. Alexandru Obregia»	Spitalul Clinic de Nefrologie «Dr. Carol Davila»
	B	INSTITUTUL NAȚIONAL DE NEUROLOGIE ȘI BOLI NEUROVASCULARE	III			
	B	SPITALUL CLINIC DE URGENȚĂ «SF. PANTELIMON»	I			
	B	INSTITUTUL NAȚIONAL DE BOLI INFECȚIOASE «PROF. DR. MATEI BALȘ»	I			
	B	SPITALUL DE PNEUMOFIZIOLOGIE «SF ȘTEFAN»	III			
	B	SPITALUL CLINIC DE BOLI INFECȚIOASE ȘI TROPICALE «DR. VICTOR BABEȘ»	I			
	B	INSTITUTUL DE PNEUMOFIZIOLOGIE «MARIUS NASTA»	II			
	B	INSTITUTUL CLINIC FUNDENI	III			
	B	SPITALUL CLINIC «DR. I. CANTACUZINO»	III			
	B	SPITALUL UNIVERSITAR DE URGENȚĂ BUCUREȘTI	I			
	B	SPITALUL CLINIC DE COPII «DR. V. GOMOIU»	II			
	B	SPITALUL DE URGENȚĂ «PROF. DR. D. GEROTA»	II			
	B	SPITALUL CLINIC DE URGENȚĂ PENTRU COPII «M.S. CURIE»	I			
	B	SPITALUL UNIVERSITAR DE URGENȚĂ ELIAS	I			
B	INSTITUTUL DE URGENȚĂ PENTRU BOLI CARDIOVASCULARE «PROF. C.C. ILIESCU»	III	INSMC «Alessandrescu Rusescu» — Spitalul Polizu — Unitatea de Excelență Materno-Fetală	Spitalul de Psihiatrie Titan «Dr. Constantin Gorgos»	Toate centrele — tură suplimentară	
B	SPITALUL CLINIC NR. 1 CF WITTING	I				
B	SPITALUL CLINIC DE URGENȚĂ «SF. IOAN»	I				
B	SPITALUL CLINIC «PROF. DR. CONSTANTIN ANGELESCU»	III				
B	SPITALUL CLINIC COLENTINA	I				
B	SPITALUL CLINIC «NICOLAE MALAXA»	II				
B	SPITALUL CLINIC COLȚEA	II				
B	SPITALUL CLINIC DE NEFROLOGIE «DR. CAROL DAVILA»	III				

Nr. crt.	Județul	Spitalul	Nivel curent	Obstetrică-ginecologie	Psihiatrie	Unitate dializă
	B	S.C. POLICLINICO DI MONZA — S.R.L. — MONZA METROPOLITAN HOSPITAL	I			
	B	INSMC «ALESSANDRESCU RUSDESCU» — UNITATEA DE EXCELENȚĂ MATERNO-FETALĂ	II			
	B	SPITALUL CLINIC DE COPII «GR. ALEXANDRESCU»	I			
	B	SPITALUL CLINIC DE URGENȚĂ «BAGDASAR-ARSENI»	I			
	B	SPITALUL CLINIC DE URGENȚĂ «PROF. DR. AGRIPPA IONESCU»	II			
	B	SPITALUL CLINIC «SFÂNTA MARIA» BUCUREȘTI	III			
	B	SPITALUL UNIVERSITAR DE URGENȚĂ MILITAR CENTRAL «DR. CAROL DAVILA» — SEDIUL CENTRAL ȘI ROL 2 — MILITAR	I			
	B	SPITALUL CLINIC DE ORTOPEDIE, TRAUMATOLOGIE ȘI TBC OSTEOARTICULAR FOIȘOR	I			
5.	BC	SPITALUL JUDEȚEAN DE URGENȚĂ BACĂU	I	Spitalul Municipal «Sf. Ierarh Dr. Luca» Onești	Spitalul Municipal «Sf. Ierarh Dr. Luca» Onești	Spitalul Județean de Urgență Bacău — cazuri grave și critice
	BC	SPITALUL MUNICIPAL DE URGENȚĂ MOINEȘTI	III			
	BC	SPITALUL MUNICIPAL «SF. IERARH DR. LUCA» ONEȘTI	I			
	BC	SPITALUL «PROF. DR. EDUARD APETREI» BUHUȘI	I			
	BC	SPITALUL DE PNEUMOFIZIOLOGIE BACĂU	III			
	BC	SPITALUL «IOAN LASCĂR» COMĂNEȘTI	III			
	BC	S.C. ELITYS CARE — S.R.L.	III			
						Toate centrele — tură suplimentară

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Ioana Mihăilă

București, 6 mai 2021.
Nr. 574.

★

RECTIFICĂRI

În cuprinsul Hotărârii Guvernului nr. 531/2020 privind alocarea unei sume din Fondul de intervenție la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2020, pentru unele unități administrativ-teritoriale afectate de calamitățile naturale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 612 din 13 iulie 2020, se face următoarea rectificare:

— în anexă, la nr. crt. 13) Județul Hunedoara, punctul 1, rândul 20, în loc de: „Refacerea unui pod pe drumul județean DJ 668B în comuna Mărtinești” se va citi: „Refacerea unui podeț pe drumul județean DJ 668 în comuna Mărtinești”.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Începând cu data de 15.05.2021 adresa Biroului pentru relații cu publicul este:
Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
Tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72,
e-mail: pierderiacte@ramo.ro, concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

